

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grundafstaaelse til Anlæg af Mergelspor m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1060, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2417).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Dette Forslag til Lov om Grundafstaaelse til Anlæg af Mergelspor m. m. er fremsat i Folketinget den 20. December 1912. I Folketinget er der i § 1 til Regeringsforslagets Bestemmelser om, hvad der skulde foretages, fra rinden en Bevilling kunde gives, tilføjet en Bestemmelse om, at vedkommende Sogneraads Erklæring skal være indhentet. Endvidere har Folketinget i § 3 foretaget en Ændring, som for øvrigt, efter hvad der foreligger i Betænkningen, er foreslaaet af Landbrugsministeren, men jeg antager, at det er sket efter Samraad med Udvalget, idet dette med Undtagelse af et Medlem har tiltraadt Forslaget derom. Denne Bestemmelse har man navnlig her i Landstinget haft store Betænkkeligheder ved. Den giver de kommunale Raad Forpligtelse til at opkræve de Beløb, der bliver at betale for Afstaaelsen af de Arealer, der skal afgives til Mergelspor. Disse Bestemmelser har været Genstand for indgaaende Forhandling i Landstingets Udvalg. Vi havde Sagen til første Behandling den 5. Marts, og Udvalget har delt sig i et Flertal paa 7 Medlemmer, paa hvis Vegne jeg her taler, og et Mindretal paa 4 Medlemmer. Flertallet mener, at naar de Bestemmelser, som er foreslaaede i Ændringsforslaget til § 3, bliver vedtaget, saaledes at det bliver en frivillig Sag, om Kommunen vil paatage sig at opkræve disse Beløb eller ikke, kan vi gaa med dertil, og man vil finde det rimeligt, for at Kommunen ikke skal have noget direkte Tab af en saadan Ulejlighed, at den skulde have Ret til en

passende Godtgørelse for den. Men i øvrigt har dette Flertal foreslaaet § 3 omtrent ordret saaledes, som den fandtes i Regeringsforslaget. Der er kun tilføjet et eneste Ord i Slutningen, idet der der siges: „For disse Beløb haves da Ud-pantningsret.“ Vi har dernæst ment, at naar man giver en saadan Tilladelse i Almindelighed, som Lovforslaget tilsigter, vil det ogsaa være rigtigt, at der bliver indført en Tidsgrænse, og derfor har vi foreslaaet, at der efter § 3 indføres en ny Paragraf, saalydende: „Bevillingen gælder ikke ud over 5 Aar, og fornyet Bevilling kan ikke gives uden ved Lov.“ Naar disse Begrænsninger kommer ind i Loven, og § 3 ændres saaledes, at det ikke bliver en Pligt for Kommunerne, men en frivillig Sag, om de vil paatage sig den Ulejlighed og Risiko, der er forbundet med Opkrævningen, har Flertallet ment, at vi kunde anbefale Forslaget til Vedtagelse i en saadan Skikkelse.

Hvad angaar Mindretallets Stilling til Sagen, vil der naturligvis fra den Side blive fremsat de Bemærkninger, som Mindretallet finder Anledning til. Jeg skal dog her bemærke, at saaledes som § 1 og § 3 bliver affattet, hvis vort Ændringsforslag vedtages, mener vi, at der er foretaget saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, at der ikke kan være Tale om, at der vil være nogen som helst Risiko forbundet med en saadan almindelig Tilladelse. § 1 som vedtaget af Folketinget siger jo: „Bevilling kan dog kun meddeles, naar det eller de Amsraad, hvis Kreds berøres af Sporet, efter at have indhentet de vedkommende Sogneraads Erklæring gør Indstilling derom, ligesom Planen for Anlægget efter derom indhentet Erklæring fra det danske Hedeselskab skal godkendes af Landbrugsministeren“. Naar en saadan Ansøgning har gennemgaaet alle de Stadier, som her er omtalte, nærer Flertallet ingen Betænkkelighed ved at give en saadan almindelig Bemyndigelse som den, der her er Tale om. Til § 2 er der hverken i Folketinget eller i Landstinget stillet Ændringsforslag. § 3 bliver efter Udvalgsflertallets Forslag saaledes, som Regeringen oprindelig foreslog den, og vi anbefaler, at der indsættes en ny § 4. Med disse Ord skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Knuth: Jeg vil gerne paa Mindretallets Vegne udtale, at vi af principielle Grunde ikke godt kan gaa med til det